

ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਐਸ ਐਸ ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਜੇ ਐਸ ਬੇਦੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਅੱਗੇ

ਛੋਟੇ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪਾਰਬਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1961 ਦਾ 252 ਡੀ.

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXVII) ਸੈਕਸ਼ਨ 35 - ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ- ਉਥੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ (1870 ਦਾ VII) ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 1 ਜਾਂ ਸੂਟ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਧਾਰਾ 1, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 2.65 nP ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

1952 ਦੇ ਐਕਟ 38 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਉਧਮ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 29 ਨਵੰਬਰ, 1960, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਵ ਦਾਸ ਤਿਆਗੀ, ਉਪ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ। ਮਿਤੀ 5 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 578-14-0 ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 252-ਡੀ, 253-ਡੀ ਅਤੇ 254-ਡੀ ਆਫ਼ 1961) ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਰੋਕ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਚਿਤ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਸਟੈਪ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ 'ਤੇ 5.25 nP ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਕਈ ਵਕੀਲਾਂ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ 5.25nP ਰੁਪਏ ਹੈ। ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਸੂਟ ਦਾ ਮੁੱਲ ਤੇ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਸਹਿਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ 1952 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਜਾਂ ਕੋਡ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਹਨ। ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਗੁਣ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤਾ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰੈਟ ਐਕਟ ਦਾ ਚੈਪਟਰ V ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਜਾਂ

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ

"35. (1) ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ".ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 7 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਇਕ ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ

"7.(2) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਯੋਗ ਡੈਮ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿਓ"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 2, ਆਰਟੀਕਲ 1, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ 2.65 nP ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 2.65 nP ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸਟੈਪ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 2.65 nP ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸਟੈਪ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ 5 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਰਚਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ 2.65 nP ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦਫਤਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ 5 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ, ਰੂਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ, ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੁਝ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਟਰ ਸੱਤੇ ਦੁਆਰਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ (1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ 175-D) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਾਧੂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਦੁਆ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ- (1) ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ, ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਉਹ ਸਹੀ ਅਦਾਲਤ। - ਸੂਟ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ - ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਫੈਸਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ 25 .ਇਹ ਦੁਆ, ਜੇ. ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। , ਕੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਸਿਰਫ 2.65 nP ਰੁਪਏ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ 175 - ਡੀ ਵਿੱਚ ਦੁਆ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ

ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਧਾਰਾ 1, ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਵਿਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 2.65 nP ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸਹਿਣੀ ਪਵੇਗੀ।

ਜੇ.ਐਸ. ਬੇਦੀ, ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਰਜੀਵ ਮਿਤਲ (ਅਨੁਵਾਦਕ)